

ΕΥΧΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ
ΧΡΙΣΤΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἰησοῦ δημιουργέ τοῦ παντός, σύ, ποῦ διὰ νὰ χύσης καὶ εἰς τὰ ἔξω τὴν ἀγαθότητά σου, ἔκτισας κατὰ ταύτην τὴν Πρώτην ἡμέραν, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ αὐτὸ τὸ πρωτόγονον φῶς καὶ διὰ τὸ νὰ μὴν ὑποφέρῃς νὰ βλέπῃς εἰς τὴν φθορὰν βυθισμένην τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν ἀπαφθάρτισες, πρωτότοκος ἀναστάς τῶν νεκρῶν εἰς τὴν τοιαύτην ἡμέραν, δός καὶ εἰς ἐμέ τὴν χάριν σου ὥστε νὰ κάμω ἀπὸ τώρα ἀρχήν, νὰ σὲ δουλεύσω ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Ἴδου ὅπου ὡσὰν ἓνα πρόβατον ἐξωρισμένον, ἔρχομαι εἰς τὸ μανδρί σου· καταπληγμένος εἶμαι ἀπὸ ταῖς δοντιαῖς ὅπου μὲ ἔκαμεν ὁ νοητὸς λύκος. Στάξαι ἐπάνω μου τὰ συνειθισμένα σου βότανα, τὸ ἔλαιον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ πιστεύω ὅτι θέλεις τὸ κάμει, διότι ἂν σὺ ἔτρεξες κουρασμένος, διὰ νὰ μὲ γυρεύῃς, εἶναι τώρα δυνατὸν

ὅπου ἔρχομαι θεληματικῶς εἰς τὰ ποδάρια σου,
νά με ἀπορρίψης; νά με ἐδῶ κτύπησαί με, παι-
δευσαί με μόνο μή με ἀφήσης εἰς τὸ ἐξῆς, νά ξε-
στρατήσω πλέον ἀπὸ τὸ μανδρί σου ἀλλ' ἀξιώσαί
με νά ἔχω πάντα εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου, τὴν ὑπέρ-
σοφόν σου δημιουργίαν, μὲ τὴν ὁποίαν εἰς τὴν πα-
ροῦσαν μὲ κάμνεις τόσας εὐεργεσίας, καὶ τὴν λαμ-
προφόρον σου ἐξανάστασιν, μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ἐλύ-
τρωσας ἀπὸ τὸν Ἄδην. Ναί, δημιουργέ μου, καὶ
βοσκέ μου, διὰ τῆς πανάγνου καὶ δεδοξασμένης
Μητρὸς σου, κάμε με τὴν χάριν αὐτὴν.

ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἰησοῦ Χριστέ ἡ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, σὺ ὅπου
εἰς τὴν Δευτέραν ταύτην ἡμέραν ἔκτισας τὸ στε-
ρέωμα τοῦ οὐρανοῦ, ὡσάν ἓνα μεσότειχον τῶν ἐπά-
νω καὶ ὑποκάτω τούτου ὑδάτων, καὶ σκηνῶμα τῶν
ἀστέρων σου, ὅπου εἰς τοῦτο ὕστερον ἤθελες νά
διορίσης, σπλαχνίσου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, διό-

τι εἰσέβηκαν τῶν ἐχθρῶν τὰ ὕδατα ἕως εἰς αὐτήν, καὶ δὲν δύναμαι πλέον νὰ ὑποφέρω· δεῖξόν με ἄλλο στερέωμα ὁποῦ νὰ τὰ διασκορπίζω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Μὲ ἔβαλαν εἰς τὰ σκοτεινά, καὶ εἰς ἴσκιον θανάτου· δεῖξόν με ἄλλο σκῆνωμα τῶν φωτεινῶν σου χαρίτων, μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὁποίων, νὰ σοὶ ἐξομολογοῦμαι ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐπίορκος, ἐγὼ ὁ βλάσφημος, ἐγὼ ὁ ὑπερήφανος, ἐγὼ ὁ μεγαλοῤῥήμων, ἐγὼ ὁ φθονερός, ἐγὼ ὁ σκανδαλοποιός, ἐγὼ ὁ ἐχθρικός, ἐγὼ ὁ μνησίκακος, ἐγὼ ὁ ὀξύχολος, ἐγὼ ὁ ὑβριστής, ἐγὼ ὁ λαίμαργος, ἐγὼ ὁ γαστρίμαργος, ἐγὼ ὁ φίλοινος, ἐγὼ ὁ φιλόσαρκος, ἐγὼ ὁ κατήγορος, ἐγὼ ὁ ψεύστης, ἐγὼ ὁ φιλόνεικος, ἐγὼ ὁ ἀργολόγος, ἐγὼ ὁ ῥεμβαστής, ἐγὼ ὁ ἀνευλαβής, ἐγὼ ὁ φιλάργυρος, ἐγὼ ὁ ἄδικος, ἐγὼ ὁ κλέπτης, ἐγὼ ὁ ἄσπλαχνος, ἐγὼ, εἰς κοντολογίαν, τὸ πέλαγος τῶν κακῶν. Ἄλλὰ διὰ τὸ ἄπειρόν σου ἔλεος συγχώρησόν μου, ὄχι μόνον αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἄλλα ἔκαμα, καὶ δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ τὰ ἀναφέρω τώρα, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε κατὰ διάνοιαν, καὶ δυνάμωσόν με, καὶ φύλαξόν με εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ σὲ πταίσω.

“Αγιοι Ταξίαρχοι Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, ὁ φύλαξ μου Ἄγγελος, καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεις, ἐξιλεώσατε τὸν Πλάστην μου, ὅτι ἐγὼ ὄντας μισητὸς κοντὰ εἰς αὐτὸν διὰ τὰς ἁμαρτίας μου, δὲν εἰσακούομαι· σεῖς ὅμως, ὡς εὐπαρβήσιστοι διὰ τὴν καθαρότητα ὅπου ἔχετε, πιστεύω, ὅτι θέλετε εἰσακουσθῆ ἀπὸ τὸν κοινὸν Δεσπότην. Ναὶ προστάται μου, ναὶ εὐεργέται μου, κάμετέ με καὶ αὐτὴν τὴν χάριν.

ΤΡΙΤΗ

Ἰησοῦ Χριστέ, γλυκύτης τοῦ Παραδείσου, ὅπου κατὰ τὴν Τρίτην ταύτην ἡμέραν, ἐσύναξες τὰ ὕδατα, καὶ ἔκαμες τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξηρὰν σύ, ὅπου εἰς τὴν τοιαύτην ἡμέραν ἔκαμες τὰ φυτὰ, καὶ αὐτὸν τὸν Παράδεισον, ἐκεῖνα μὲν διὰ τὰ ἄλογα ζῶα, τοῦτον δὲ δι' ἐμὲ καὶ μόνον ἐλεημονήσου με, διότι ἀπὸ τὴν μωρίαν μου τὸν ἔχασα· ἐλεημονήσου με, διότι ἔτυχε καὶ ἄλλην φορὰν εἰς τὰ χέρια

μου, καὶ δὲν ἐφάνηκα ἄξιος νὰ τὸν βαστάξω· μοὶ ἔτυχεν εἰς τὰ χερίά μου μὲ τὸ ἅγιόν μου Βάπτισμα, καὶ διὰ τὰς κακίας μου, δὲν ἐφάνηκα ἄξιος νὰ τὸν βαστάξω· ἔτυχε πάλιν εἰς τὰ χερία μου μὲ τὸ ἀγγελικόν σου τοῦτο σχῆμα, καὶ διὰ τὰς κακίας μου δὲν ἐφάνηκα ἄξιος νὰ τὸν βαστάξω. "Ἄχ τυφλὸς ὁποῦ ἦμουν· ἔπρεπε κάθε τι εὐχαριστοῦμαι νὰ χάσω, ἀλλ' ὄχι αὐτόν, διότι ἐκείνου ἡ νοστιμάδα δὲν εἶναι παρὰ σύ, καὶ χάνωντας ἐγὼ σέ, ἔχασα τὸ πᾶν. Ἄλλοίμονον εἰς ἐμέ! τί νὰ γένω; μοὶ πρέπει πλέον νὰ εὐρίσκωμαι εἰς τὴν ζωὴν; δὲν μοὶ πρέπει βέβαια ἂν δὲν προλάβῃς νὰ μὲ φωτίσης, καὶ νὰ μὲ δυναμώσης εἰς τὸ νὰ τὸν ξαναποκτήσω καὶ μὲ τοιαύτην ἀσφάλειαν, ὥστε νὰ μὴ τὸν χάσω πλέον. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ μου Ἰωάννη, μεσίτευε δι' ἐμέ πρὸς αὐτόν· Στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἀρμάτωσαί με μὲ τὴν ἐκείνου πανοπλίαν. Λύχνε διαυγέστατε τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἐξάπλωσε καὶ ἕως εἰς ἐμέ τὰς ἐκείνου ἀκτίνας. Ναὶ εὐεργέτα μου, ναὶ βοηθέ μου μὴ με στερήσης τὴν τοιαύτην χάριν.

ΤΕΤΑΡΤΗ

Φωτοπάροχε Ἰησοῦ, σὺ ὁποῦ εἰς τὴν τοιαύτην Τετάρτην ἡμέραν ἔκαμες τὸν ἥλιον, καὶ τὴν Σελήνην, καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς ἀστέρας, εἰς χρείαν καὶ εὐφροσύνην τῆς ἀνθρωπότητος σὺ, ὁποῦ εἰς τὴν τοιαύτην ἡμέραν ἐγεννήθης μὲν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπεφασίσθης δὲ ὕστερον ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους διὰ νὰ θανατωθῆς ὅλα αὐτὰ καταδεξάμενος διὰ νὰ σώσης ἐμὲ τὸν ἄσωτον, μὴ με ὀργισθῆς διὰ τὸ σκότος τῆς διανοίας μου, μάλιστα δὲ καὶ νὰ μὲ συμπαθήσης, καὶ νὰ μοῦ ξεσκεπάσης τὰ ὀμμάτια, διὰ νὰ καταλάβω τὰ θαυμάσια ἀπὸ τὸν νόμον σου, ἐπειδὴ αὐτὸς εἶναι λύχνος εἰς τὰ ποδάρια μου καὶ φῶς εἰς τὴν στράταν μου, ὁποῦ νὰ κάμω τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον. Τώρα τὸ ἐγνώρισα, πῶς τόσον καιρὸν ἐπεριπατοῦσα εἰς τὸ σκότος, καὶ ζητῶντας τὸ φῶς μέσα εἰς τοῦτα τὰ γῆϊνα, περισσότερο ἐχωνόμην εἰς τὸ σκότος, καὶ ἔχασα τὸν τόσον πολυάκριβον καιρὸν τῆς ζωῆς μου. Οἴμοι! τί τὸ κακὸν ὁποῦ ἔπαθα; οἴμοι! σὺ ἀγαπῶντάς με, ἀπὸ γεννήσεώς μου μὲ ἐφώτισες μὲ τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας

σου· ἀγαπῶντάς με, κατέβης εἰς τὴν γῆν καὶ ἔσαρ-
κώθης· ἀγαπῶντάς με, καὶ εἰς θάνατον ὀλοῦστε-
ρα κατεδικάσθης, καὶ ἐγὼ τετυφλωμένος καὶ πα-
ράφρων, κανενὸς ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἔλαβα αἴσθησιν·
εὐρίσκεται τώρα ἄλλη τύφλα, ὡσὰν τὴν τύφλαν
μου; ἄλλη παραφροσύνη, ὡσὰν τὴν παραφροσύ-
νην μου; συχνὰ μοῦ ἐτέντωνες τὰ ὀμμάτια τῆς καρ-
δίας νὰ σὲ κυττάζω, καὶ ἐγὼ τόσον περισσότερον
τὰ ἐσφάλιζα· μὴ με συνερισθῆς Θεέ μου· ἰδού, γο-
νουπετήs, τεταπεινωμένος, καταπληγωμένος ἀπὸ
τὴν λύπην τῆς μετανοίας, σὲ ζητῶ ἔλεος. Ἐλέη-
σόν με, ἐλέησόν με, Θεὲ ἐλεῆμον.

ΠΕΜΠΤΗ

Ζωοπάροχε Ἰησοῦ, σύ, ὅπου εἰς τὴν τοιαύτην
Πέμπτην ἡμέραν μὲ τὸ πρόσταγμα σου ἔφερες εἰς
τὸ εἶναι ἀπὸ τὰ ὕδατα ὅλους τοὺς ἰχθύας, καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, εἰς μεταχείρισιν τοῦ ἀνθρώ-
που· σύ, ὅπου κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ ἐβα-

πίσθης ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ Μυστήριον ἔδειξας
τῆς εὐχαριστίας, καὶ ἀνελήφθης τέλος πάντων εἰς
τοὺς οὐρανοὺς, ὅλα αὐτά, διὰ νὰ ἀποθεώσης ἐμὲ
τὸν ἀχάριστον· γύρισε, καὶ κύτταξε μίαν ὀμμα-
τιάν τὴν ταλαιπωρίαν μου, διότι, νὰ ὅπου μὲ κα-
νένα ἀπὸ αὐτὰ ὅπου ἔκαμες δι' ἐμὲ δὲν καλητε-
ρεύω, μὲ κανένα δὲν διορθώνομαι. Ἡ φυχή μου
ἐσκληρύνθη, ἡ καρδία μου ἐλιθώθη· χιλιάκις σὲ
ὑπόσχομαι νὰ μετανοήσω, καὶ εὐθὺς ἀλλάζω γνώ-
μην ἀλλ' ὡς φαίνεται, καὶ αὐταὶ αἱ ὑποσχέσεις
εἶναι φεύτικαι. Ἄχ, καὶ πῶς νὰ μαλακώσω τὴν
φυχήν μου; ἄχ, καὶ πῶς νὰ ἀπαλύνω τὴν καρδίαν
μου, διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν κτισμάτων σου; νὰ
ὅπου δὲν φαίνομαι εὐχάριστος τὸ ἅγιόν σου Βά-
πτισμα ἐμόλυνα μὲ τὰς κακίας μου, τὴν θεϊάν σου
Εὐχαριστίαν· μεταλαμβάνω χωρὶς καμμίαν εὐλά-
βειαν τῆς εἰς οὐρανοὺς σου Ἀναλήψεως, καὶ τοῦ
ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχομοῦ σου διὰ νὰ μὲ κρίνης, καμ-
μίαν αἴσθησιν δὲν λαμβάνω· τί θέλει νὰ εἰπῇ τοῦτο;
δὲν κινδυνεύει νὰ καταντήσω, παρὰ εἰς μίαν ἀπελ-
πισίαν. Θεέ μου, μή με ἀφήσης ὡς τόσον. Προ-
φθάσατε, πανάγιοι Ἀπόστολοι σεῖς, ὅπου ἐγυρί-

σατε τόσα ἔθνη εἰς τὴν θεογνωσίαν μὲ τὴν χάριν, ὅπου παρὰ Θεοῦ ἐλάβετε, μεσιτεύσατε καὶ δι' ἐμὲ πρὸς αὐτόν, καὶ χαριτώσατε καὶ ἐμὲ διότι δὲν ἔχω πρόσωπον πλέον νὰ τὸν παρακαλέσω, καὶ ἂν ἐσεῖς δὲν μὲ γυρίσετε εἰς τὸ καλλίτερον, ἐγὼ εἶμαι χαμένος. Ναί, γυρίσατέ με, γυρίσατέ με, εὐεργέται μου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ἐσταυρωμένε μου καὶ ἠγαπημένε Ἰησοῦ, σύ, ὅπου εἰς τὴν Ἐκτὴν ταύτην ἡμέραν, πρότερον μὲν ἔφερες εἰς τὸ εἶναι ἀπὸ τὴν γῆν ὅλα τὰ χερσαῖα ζῶα, ὕστερον δὲ πάντων, ἔπλασας καὶ αὐτόν τὸν ἄνθρωπον· εἰς τοὺς ὕστερινοὺς δὲ καιροὺς καὶ αὐτός σου σαρκωθείς, ἀνέβης κατὰ τὴν τοιαύτην ἡμέραν ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρόν, διὰ νὰ μὲ ζωοποιήσης. Ἄν συγκρίνης, Θεέ μου, τὰ πάθη σου μὲ τὴν ἀναπαυτικὴν καὶ ἀφρόντιστον ζωὴν, ὅπου ἐγὼ διάγω δὲν πρέπει νὰ μισήσης εἰς τὸν κόσμον ἄλλον παρὰ ἐμέ,

τὸ ὁποῖον καὶ ἐγὼ στοχάζομαι, ἀλλὰ νὰ τὸ διορθώσω δὲν προθυμοῦμαι· καὶ ἀληθινά, ὅταν τὸ στοχάζομαι μὲ ἀκρίβειαν, κινδυνεύω νὰ χάσω τὰ λογικά μου. Μία τόση ἄπειρος μεγαλειότης, εἰς τὴν ὁποίαν ἔμπροσθεν μὲ φόβον καὶ τρόμον παραστέκουσι τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ νὰ παθαίνη τόσα καὶ τόσα διὰ τὴν ἀγάπην μου, καὶ ἓνας τοιοῦτος οὐτιδανὸς σκώληξ, ὡσάν ἐγώ, νὰ μὴ θέλω νὰ συμπαθῶ; Θαυμάζω, πῶς καὶ ἡ γῆ αὐτὴ μὲ βαστάζει, πῶς οἱ οὐρανοὶ δὲν μὲ ἀστραποκαίουσι, καὶ καλῆτερα αὐτοὶ ἐδῶ νὰ μὲ παιδεύσωσι, παρὰ σὺ Δημιουργέ μου, εἰς τὴν γέεναν· διότι φοβερὸν εἶναι νὰ πέσῃ τινὰς ἐκεῖ εἰς τὰ χέρια σου, καὶ εἶναι τὸ χειρότερον εἰς ἐμὲ ὁποῦ ὄχι μόνον ἀφρόντιστος ζῶ, ἀλλὰ καὶ κάθε ὥραν εἰς τὰς κακίας μου προσθέτω κακίας. Διὰ τοῦτο καὶ μὲ δίκαιον τρόπον ἀπορῶ ἂν ἔβγαλες καὶ ἄλλο τέτοιον ἀχρεῖον πλάσμα ἀπὸ τὰ χέρια σου. Ἀλλὰ πάλιν ἠξέυρωντας τὴν εὐσπλαχνίαν σου ὅτι εἶναι ἄπειρος, θαρρῶν ὀλίγον, καὶ μὲ στεναγμὸν τῆς καρδίας μου φωνάζω· Ἐλεημονητικώτατε Κριτά μου, συγχώρησόν μου ὅλα τὰ σφάλματα, καὶ δυνάμωσόν με νὰ τρέ-

χω ἕως τέλους εἰς τὸ ἅγιόν σου θέλημα. Ναὶ Θεέ μου, ναὶ Ποιητά μου, διὰ τὸν Σταυρόν σου, διὰ τὰ Πάθη σου, ἐπάκουσόν μου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλευθερωτὰ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, σὺ ὁποῦ κατὰ τὴν Ἑβδόμην ταύτην ἡμέραν καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν σου καὶ εἰς τὴν σάρκωσίν σου ὕστερον, κατέπαυσες ἀπὸ τὰ ἔργα σου ἐκεῖ, ἀπὸ τοῦ νὰ κάμῃς καινούρια κτίσματα· ἐδῶ ἀπὸ τοῦ νὰ διδάσκῃς, καὶ νὰ θαυματουργῇς παρρησία εἰς ὅλον τὸν λαὸν μάλιστα ἐδῶ, διὰ τὸ νὰ βαλθῆς εἰς τὸν τάφον, ἔπαυσες μὲν ἀπ' αὐτὰ ὁποῦ εἶπα ἔβγαλες ὅμως τὰς ψυχὰς ἀπὸ τὸν Ἄδην, πηγαίνοντας μὲ τὴν τεθεωμένην σου ψυχὴν εἰς αὐτόν· διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τότε ἀκόμη, καὶ εὐλόγησας καὶ ἡγίασας τὴν τοιαύτην ἡμέραν. Σὺ, λέγω, ὁ τοιοῦτος εὐεργετικώτατος Θεάνθρωπος, ἐλευθέρωσον καὶ τὴν ἐδικήν μου ψυχὴν ἀπὸ τὸν Ἄδην τῆς

ἁμαρτίας, διότι οἱ ἐχθροί μου μὲ ἔχωσαν μέσα εἰς αὐτὸν παράκαιρα, καὶ ἔβγαλέ με, διὰ νὰ ἰδῶ τὸ γλυκύτατον θεῖον σου φῶς, καὶ ὡσὰν εἰς ἄλλον τάφον, θάψε τούς πονηρούς μου διαλογισμούς, ὥστε πλέον παντελῶς νὰ μὴν ἔλθουν εἰς τὸν νοῦν μου· κάμε με νὰ ἰδῶ ἐκεῖνο τὸ φῶς, σὲ παρακαλῶ· κάμε, νὰ ταφοῦν ἐκεῖνοι οἱ κακοὶ λογισμοί, σὲ ἱκετεύω, καὶ νὰ μὴ θεωρῶ πάρεξ ἐσέ, καὶ νὰ μὴ συναστρέφωμαι πάρεξ μὲ ἐσέ, καὶ νὰ μὴν ἀγαπῶ πάρεξ ἐσέ· διότι σὺ ἐρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου, ἀγκαλά καὶ ἐγὼ ὡς ἀνόητος, δὲν σὲ ἐγνώρισα ἕως τώρα, καὶ ὀλίγον καιρὸν ἂν μὲ ἀφήσης ἀκόμη, ἐγὼ ἐχάθηκα, ἀλλοίμονον, ἐχάθηκα. Πρόφθασόν με Θεέ μου· ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς ζωντανοὺς καὶ ἀποθαμμένους ὡς φιλόανθρωπος ἐλέησε, ἐλέησέ τους, διότι εἰς σὲ εἶχαν, καὶ ἔχουν τὰ θάρρη τους, καθὼς καὶ ἐγώ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξάμενος Πόρνην, κάμε νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε σῶσον, οἴκτειρον, ὦ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὡσπερ ὄκτειρας, τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.